

perdendas habes, poteris et huic deambulationi paulisper in
sistere, et si tanti est, expendere quibus curis est statim
istam impenderimus. Fallor, nisi aliqua ~~occurrit~~ passim
occurrent que te capiant, et rerum ex officiorum salivam
moveant. Sic audacter apud te anguor ex iudicio summo
rum virorum Republicae nostrae, apud quos opellum
illud nostrum in prælio hanc vulgari fuisse, malestiglorior
Te moueo, ne quid hic persi aut politi requiras, sed credere
captivi ista mihi, ne dicam justin, quoties nimium
a turba subducere me potui, in Codicem redactas esse.
sed fidem si spectas, tali ut qui summam hic personam
Iustini Nob^r! Dominus Hetsenius in suam, an ne
id recipere dignatus sit. Vale vix Magne, et si prolixita
tem istam incusat, prolixam in te voluntatem, et
nimis propensum animum affectum excusa, quo confabu-
lari tecum coepisse me vix sciebam, cum jam desineundum
esset. Iterum vale atque iterum Athenei nostri
prosarium ac tecum, et nos amas. Hag^r Comiti
8° D^r: Octob: 1620.

T. D^r: Amantissimi.

C^r: Hugensis.

Libellum istum ubi petlegoris, rago,
quam primum remittas, via^r. quantum
potest securiori, qua ut opinor nautarum
est. Si Parentem meum nosti, et illum
boni Genit affectum, quo et liberis, et eorum
qualia cumque persequitus facile ignoscet.
Solicitudini nostras cito has tricas.

D^r: Henricio.

4

(35)
Fallor amplissime domino, nisi ante discessum in Italiam
de Epitaphio Mausoleo Delpheasi inscribendo tecum vel
coram vel litteris agi. Nondum adeo haec molestia perfunditur
sum, quia et reducere excepterant aliquias. Illustrissi-
mus Princeps, quo jubente ac dirigenre, priorem illud
conamens oadendo, poliendo, interpolando, et tandem
perfundimus, ut supremum placet meruisse videatur
totius denique rei curam Parenti meo discessus mandavit
atq^r, ultimum exemplar. Potentissimis ordinibus Generalibus
exhibere fuisse. His Hollandiae delegati negotium suo examinare
dignum, præter alias provincias censuere, ut quorum præcipue
cura atque impensis haec fabrica constaret. Cum itaque eorum
promovendi iudicii causâ conuenisset, iudicavere tardem ad
Curatores et Senatum Academicum omnem causam devolutam
esse. De Curatoribus autem aliud huius ex D^r: Honrado d^r Hei,
qui

3

qui sese de missione ne fando quidem hactenus audire
assebat: Non restat nisi Academias: In eâ quam Tu pro
merito personam sustineas, vir Amplissimus nesci nescire
nos. Adoror itaque nunc te, et pro illum candorem
et humanitatem, quæ bene de me merique meseri in usu
habes, rogo et obsecro ne diligentiam et quam poteris
authoritatem tuam dexter patiaris mihi quo brevem atque
expeditum iudicis terminum, haco mea quodammodo causa
sustinetur. Addem et benignum, nisi in sapientissimum
Principorum verba juvare, quam proposita imbecillitas causat
agere. Satis longe credere atque opportunius. Cetera
tibi uni committo, idem precatus, ut nos ab assidue
operariorum importunitate gestire illi ultimam operi
humanum imponeas, quam primum liberatos velis. Vale
Hagoz. Comitis 9°. Cal. Sept. 1620.

Bio Amplissime

(35).

Heinsio

De reditu nostro jam dudum publicis te ruminis certiorum fecit.
non tempore tamen mihi, neque insatutata Lugduno, ubi
tanta humanitatis reum me agnoscet, qui escendum censet.
quamquam a P. Paulo, cuius vita notitiam commendationis
tus debet gestiebam, non refero ne salutem quidem nisi
fideicommissariam, et ab ore Fulgentii, cuius mihi copiam
benignior vobis fecit, per occasionem Musici conuentus, quo itu-
rum non ille me fortasse, non ego illum ignorabam. Alterum
non conveni, quid autem? ne vidi quidem, neque de facies
novisse gloriose, nisi ex fide pictorum. Cave misericordia tamen:
et si quis sit, si ullam immotum lapidem reliquiste dubites
quo ad optatissimum tanti visi aspectum admitteres. At
enim publicis negotiis admovevi (hinc nobis honorem ab
Amplissimo Domino legato deponi passim innotuerat.) et
privata eorum consuetudine fui, quorum patria quotsidie
vel opes vel consilii utilitas tuus adverbator est, in illa Republica
ubi tria verba cum exterris commutata neque profinius ad Seratim
deletat, odium, suspicionem, iuridiam, et quiddam amplius
inducere ipsi vitimus, ipsi compescimus, forsitan et tu ipse
dilectus ab illis, qui ante nos istorum hominum intraverint
age. Vobis. Posso litteras tam tuas homini defensas
curavi: eas quam habuisti has, quam acceptas, quam
item voluerit non posse utriusque nostre conditionem
ut horum omnis de amico tam singulari confabulare
mar, plenissime fidem Fulgentiis fecit. cuius congressum
aliquanto sane consolatione Venetiis discessi, quasi luna intuita
contentus, cum solis non daretur. Non minus interim
debere